

ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Μοναδικός σειριακός αριθμός: C_TxTozdncBIb-hj7-8TyQ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΥΡΡΑΣ ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

(Προσφυγή αριθ.3068/14)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

7 Ιουλίου 2022

Η παρούσα απόφαση είναι οριστική. Ενδέχεται να υποστεί τυπικές διορθώσεις.

Μοναδικός σειριακός αριθμός: C_TxTozdncBIb-hj7-8TyQ

Στην υπόθεση Σύρρας κατά Ελλάδα,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρώτο Τμήμα),
που συνεδριάζει ως επιτροπή αποτελούμενη από τους:

Krzysztof Wojtyczek, *Πρόεδρος*,

Erik Wennerström,

Ιωάννη Κτιστάκη, *Δικαστές*,

και Liv Tigerstedt, *Αναπληρώτρια γραμματέα Τμήματος*,

Λαμβανομένων υπόψη:

της προσφυγής (αριθ. 3068/14) κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, ένας Έλληνας και Βρετανός υπήκοος της οποίας, ο Κος Ζαφείρης Σύρρας («ο προσφεύγων»), γεννημένος το 1975 και κάτοικος Λονδίνου, εκπροσωπούμενος από τους Δ. Αλεξόπουλο και Κ. Αλεξόπουλο, Δικηγόρους Αθηνών, προσέφυγε στο Δικαστήριο στις 22 Δεκεμβρίου 2013 δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών ("η Σύμβαση"),

της απόφασης να θέσει την προσφυγή σε γνώση της Ελληνικής Κυβέρνησης («η Κυβέρνηση»), όπως εκπροσωπείται από την απεσταλμένη της αντιπροσώπου της, Κα Σ.Παπαϊωάννου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

της απόφασης της βρετανικής Κυβέρνησης να μην ασκήσει το δικαίωμά της να παρέμβει στη διαδικασία (άρθρο 36 § 1 της Σύμβασης),

των παρατηρήσεων των διαδίκων,

Αφού διασκέφθηκε σε συμβούλιο στις 14 Ιουνίου 2022, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση την ως άνω ημερομηνία:

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

1. Η προσφυγή αφορά στην καθυστερημένη εκτέλεση της υπ'αριθ.

1979/2013 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, που δημοσιεύθηκε στις 26 Ιουνίου 2013. Η απόφαση αυτή ακύρωσε τη σιωπηρή άρνηση του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος να εγγράψει τον προσφεύγοντα στα μητρώα του.

Μοναδικός σειριακός αριθμός: C_TxTozdncBIb-hj7-8TyQ

2. Ειδικότερα, στις 30 Οκτωβρίου 2009 ο προσφεύγων, ναυπηγός μηχανικός, ο οποίος κατοικούσε, την εποχή των γεγονότων, στο Ηνωμένο Βασίλειο, υπέβαλε αίτηση στο Υπουργείο Παιδείας με την οποία ζητούσε την αναγνώριση των επαγγελματικών του προσόντων που είχε αποκτήσει στο Ηνωμένο Βασίλειο.
3. Στις 10 Δεκεμβρίου 2010 το Υπουργείο Παιδείας έκανε δεκτή την αίτηση. Στη συνέχεια, ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση εγγραφής του στο Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας αλλά δεν έλαβε απάντηση.
4. Στις 6 Μαΐου 2011 ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών («το Εφετείο») κατά της σιωπηρής άρνησης του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος να τον εγγράψει στα μητρώα του.
5. Στις 26 Ιουνίου 2013, το Εφετείο δικαίωσε τον προσφεύγοντα (απόφαση αρ. 1979/2013).
6. Εν τω μεταξύ, στις 17 Μαρτίου 2011, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος άσκησε προσφυγή ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της απόφασης της 10 Δεκεμβρίου 2010 του Υπουργείου Παιδείας. Η προσφυγή αυτή παραπέμφθηκε στο Εφετείο.
7. Στις 30 Απριλίου 2014, με την υπ' αριθμ.9/2014 απόφασή της, η Επιτροπή για τον έλεγχο της συμμόρφωσης της Διοίκησης στις αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων («η τριμελής Επιτροπή») του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αποφάσισε να αναστείλει την εξέταση της συμμόρφωσης της διοίκησης προς την υπ' αριθμ. 1979/2013 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών εωσότου το Συμβούλιο της Επικρατείας αποφανθεί επί του από 17 Μαρτίου 2011 αιτήματος του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος.
8. Στις 17 Φεβρουαρίου 2017, το Εφετείο εξέτασε την από 17 Μαρτίου 2011 προσφυγή του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας και την απέρριψε (απόφαση αριθ. 455/2017).
9. Στις 28 Νοεμβρίου 2017, με την απόφαση αριθ.2952/2017 της

Μοναδικός σειριακός αριθμός: C_TxTozdncBIb-hj7-8TyQ

τριμελούς επιτροπής, αναγνωρίστηκε η άρνηση της Διοίκησης να συμμορφωθεί προς την υπ'αριθ.1979/2013 απόφαση. Η Διοίκηση κλήθηκε να συμμορφωθεί προς την εν λόγω απόφαση εντός τριών μηνών.

10. Στις 14 Φεβρουαρίου 2018, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας αποφάσισε να εγγράψει τον προσφεύγοντα στα μητρώα του.

11. Στις 20 Ιουνίου 2018, η τριμελής επιτροπή έκρινε ότι η Διοίκηση είχε συμμορφωθεί στην επίμαχη απόφαση (απόφαση αριθ. 1527/2018).

12. Ο προσφεύγων διαμαρτύρεται για παραβίαση των άρθρων 6, 8, 10, 13 και 14 της Σύμβασης λόγω της καθυστερημένης εκτέλεσης της υπ'αριθ. 1979/2013 απόφασης καθώς και για την έλλειψη σχετικής ουσιαστικής προσφυγής.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

I. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

13. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι τού ανήκει ο νομικός χαρακτηρισμός των επίμαχων πραγματικών περιστατικών (*Radomilja* και *λοιποί κατά Κροατίας* [GC], αριθ. 37685/10 και 22768/12, §126, 20 Μαρτίου 2018). Εκτιμά ότι πρέπει να εξεταστούν οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα κυρίως υπό το πρίσμα του άρθρου 6 της Σύμβασης.

14. Κατά πρώτο λόγο, η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων δεν έχει την ιδιότητα του θύματος διότι η Διοίκηση συμμορφώθηκε στην εν λόγω απόφαση.

15. Κατά δεύτερο λόγο, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων δεν εξάντλησε τα εθνικά ένδικα μέσα διότι δεν άσκησε αγωγή αποζημίωσης σύμφωνα με το άρθρο 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

16. Ο αιτών δεν διατυπώνει άποψη επί των άνω σημείων.

17. Ως προς την ιδιότητα του θύματος του προσφεύγοντος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι «μια απόφαση ή ένα μέτρο προς όφελος του προσφεύγοντα αρκεί κατ' αρχήν για να του αφαιρεθεί η ιδιότητα του «θύματος» μόνον εάν οι εθνικές αρχές αναγνώρισαν, ρητά ή ουσιαστικά,

Μοναδικός σειριακός αριθμός: C_TxTozdncBIb-hj7-8TyQ

και στη συνέχεια αποκατέστησαν την παραβίαση της Σύμβασης»

(*Amuur κατά Γαλλίας*, απόφαση της 25ης Ιουνίου 1996, *Συλλογή των αποφάσεων* 1996-III, σ.846, §36), γεγονός το οποίο δεν συνέβη στην προκειμένη περίπτωση. Ως εκ τούτου, απορρίπτει την σχετική ένσταση της Κυβέρνησης.

18. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι η αγωγή αποζημίωσης βάσει του άρθρου 105 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα έχει χαρακτήρα αποζημίωσης και δεν είναι ικανή να επιφέρει με βεβαιότητα την εκτέλεση δικαστικής απόφασης.

19. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο απορρίπτει τις ενστάσεις της Κυβέρνησης.

20. Κρίνοντας ότι η άνω αιτίαση δεν είναι προδήλως αβάσιμη ή απαράδεκτη για άλλον λόγο που αναφέρει το άρθρο 35 της Σύμβασης, το Δικαστήριο την κηρύσσει παραδεκτή.

21. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπήρξε εν προκειμένω παραβίαση του άρθρου 6 της Σύμβασης. Υποστηρίζει ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος ήταν υποχρεωμένο να συμμορφωθεί μετά τη δημοσίευση της απόφασης αρ.979/2013 και να μην περιμένει την απόφαση των διοικητικών δικαστηρίων επί της προσφυγής που το ίδιο άσκησε στις 17 Μαρτίου 2011.

22. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι δεν υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 της Σύμβασης διότι η Διοίκηση συμμορφώθηκε προς την επίμαχη απόφαση. Προσθέτει ότι η εγγραφή του προσφεύγοντος τον Φεβρουάριο του 2018 ήταν δικαιολογημένη λόγω του ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας ανέμενε την απόφαση των διοικητικών δικαστηρίων επί της προσφυγής που είχε ασκήσει το ίδιο στις 17 Μαρτίου 2011 και ότι ακόμη και η τριμελής επιτροπή είχε αναστείλει την εξέταση της υπόθεσης. Υποστηρίζει επίσης ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο συμμορφώθηκε αμέσως μετά τη δημοσίευση της υπ' αριθ. 455/2017 απόφασης του Εφετείου.

23. Οι γενικές αρχές σχετικά με τη μη εκτέλεση ή την καθυστερημένη εκτέλεση των αποφάσεων των εθνικών δικαστηρίων έχουν συνοψιστεί στις υποθέσεις *Μπουσίου κατά Ελλάδας*, αριθ.21455/10, §§ 33-35, 24

Μοναδικός σειριακός αριθμός: C_TxTozdncBIb-hj7-8TyQ

Οκτωβρίου 2013, και *Βασιλειάδου κατά Ελλάδος*, αριθ. 32884/09, §§ 33-37, 6 Απριλίου 2017.

24. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι η Διοίκηση δεν προχώρησε στην εκτέλεση της υπ'αριθ. 1979/2013 εφετειακής απόφασης παρά μόνο στις 14 Φεβρουαρίου 2018. Η καθυστέρηση αυτή θα μπορούσε να εξηγηθεί εν μέρει, όπως το έκρινε η τριμελής επιτροπή στην απόφασή της αριθ. 9/2014, από το γεγονός ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας ανέμενε απόφαση επί της προσφυγής που είχε το ίδιο καταθέσει. Πράγματι, η απόφαση αριθ. 455/2017 δημοσιεύθηκε μόλις στις 17 Φεβρουαρίου 2017. Ωστόσο, τίποτα δεν εξηγεί γιατί το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας συμμορφώθηκε στην απόφαση αριθ. 1979/2013 στις 14 Φεβρουαρίου 2018, δηλαδή ένα έτος μετά τη δημοσίευση της απόφασης αριθ. 455/2017. Φαίνεται λοιπόν ότι η Διοίκηση παρέλειψε να συμμορφωθεί προς την εν λόγω απόφαση εντός εύλογου προθεσμίας.

25. Συνεπώς, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 της Σύμβασης.

II. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΛΑ ΕΔΡΑΙΩΜΕΝΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

26. Ο προσφεύγων διατύπωσε αιτίαση σχετικά με το άρθρο 13 της Σύμβασης που εγείρει επίσης ζητήματα σε σχέση με τη Σύμβαση, σύμφωνα με την καλά εδραιωμένη νομολογία του Δικαστηρίου. Κρίνοντας ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη με την έννοια του άρθρου 35 § 3 α) της Σύμβασης και ότι δεν προσκρούει σε κανέναν άλλο λόγο απαραδέκτου, το Δικαστήριο την κηρύσσει παραδεκτή. Αφού εξέτασε το σύνολο των στοιχείων που έχει στη διάθεσή του, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι προκύπτει επίσης παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης, λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεών του στην υπόθεση *Κανελλόπουλος κατά Ελλάδας*, αριθ. 11325/06, §33, 21 Φεβρουαρίου 2008, και *Παναγιώτης Γκίκας και Γεώργιος Γκίκας κατά Ελλάδας*, αριθ. 26914/07, §44, 2 Απριλίου 2009.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

27. Ο προσφεύγων αξιώνει 3.000 ευρώ (EUR) για την ηθική βλάβη που εκτιμά ότι υπέστη. Δεν ζητά κανένα ποσό για έξοδα και δικαστική δαπάνη.

28. Η Κυβέρνηση απορρίπτει την θέση αυτή.

29. Το Δικαστήριο επιδικάζει στον προσφεύγοντα 1.000 ευρώ, συν κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται για φόρους, για ηθική βλάβη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ

1. *Κηρύσσει* την προσφυγή παραδεκτή,
2. *Κρίνει* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 της Σύμβασης,
3. *Κρίνει* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 της Σύμβασης,
4. *Κρίνει*,
 - α) ότι το καθ' ου η προσφυγή Κράτος πρέπει να καταβάλλει στον προσφεύγοντα εντός προθεσμίας τριών μηνών 1.000 ευρώ (χίλια ευρώ), συν κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται για φόρους, για ηθική βλάβη,
 - β) ότι από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής και μέχρι την καταβολή, το ποσό αυτό θα αυξάνεται με έναν απλό τόκο με επιτόκιο ίσο με εκείνο της διευκόλυνσης οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες,
5. *Απορρίπτει* το αίτημα δίκαιης ικανοποίησης για τα περαιτέρω.

Έγινε στα γαλλικά και στη συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 7 Ιουλίου 2022, κατ'εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

Liv Tigerstedt
(υπογραφή)
Αναπληρώτρια Γραμματέας

Krzysztof Wojtyczek
(υπογραφή)
Πρόεδρος

Έγγραφο προς μετάφραση: 5 σελίδες
Μετάφραση: 7 σελίδες

Επίσημη μετάφραση εκ του πρωτοτύπου, από τη γαλλική προς την ελληνική γλώσσα.

Η πιστοποιημένη μεταφράστρια του Υπ.Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας (Α.Μ.105).
Αθήνα, 19/09/2022

